

Kardeşlik Hikayeleri Serdar Yıldırım

— Serdar102 · 09 Şubat 2024

Kardeşlik Hikayeleri

SIRTLAN ZOBO

Sırtlan gruplarının dışladığı, aralarında barındırmadığı Zobo adındaki sırtlan bir şehrin çok yakınlarına gelmişti. Çayırın ortasında toparlak bir şey dikkatini çekti. Bu neydi? Zobo, onu kokladı. Burnuyla ittirdi. Yuvarlanıyordu. Biraz daha, biraz daha derken, o yuvarlandıkça, Zobo zevk aldıkça, oyun sürdü. Daha sonra oyunu bıraktı. Yorulmuştu. Çimenlere yattı. Uyuyakaldı.

Zobo gürültüye uyandı. Tatlı tatlı gerindi. Anında gerinmeyi bırakıp büzüştü. Vitesi geri taktı. Geri geri gitti. Az sonra çalıkların arasında görünmez oldu. Ama görüyordu. Ne olup bittiğini anlamaya çalışıyordu. Bu dünyanın sahipleri yani insanlar, o yuvarlanan şeyin peşinden koşuyordu. Arada bir durup bağıriyorlar sonra yine oyuna devam ediyorlardı. Tahta direklerin arasında biri o yanda, biri bu yanda, iki insan sabit bekliyordu. Eğer vuruş direklerin arasından geçerse goal diye bağıriyorlardı. Galiba bunlar iki ayrı takımdı ve maç yapıyorlardı. Bunları düşünürken toparlak şey yuvarlandı ve yanına geldi. Zobo fırladı, topu burnuyla ittirdi, ayaklarıyla vurdu, sahanın ortasına geldi. Zobo'yu görünce önce korkan insanlar, sonra alıştılar. Gol atınca onu alkışladılar. Koştı, koştı, insanlarla çoştı, başroldeydi ve kalıplaşmış bir takım fikirleri kırmak mümkündü.

Sonra insanlar gittiler, Zobo yalnız kaldı. Daha sonraki günlerde çok bekledi insanlar gelir diye ama kimse gelmedi. Güçlü çenesiyle ısırarak topu patlattı. Ses yüksek frekanslıydı, çok korktu. Hızla koşarak oradan uzaklaştı. Dağlara gitti. İnsan yapısı top patlıyor ve korkutuyordu. Demek ki, insan da patlar ve korkuturdu. Bunun üzerine bir daha insanlarla karşılaşmamaya söz verdi.

SON

PANTER

Pantherin biri, bir ovanın ortasına bakkal dükkanı açmış. Özellikle su, sulu gıdalar ve et satışları çok oluyormuş. Panther bire almış, ona satmış. Parasına para katmış, zengin olmuş. Ovada yaşayanların eğitim eksikliği pantherin dikkatini çekmiş. Bakkal dükkanının karşısına ticaret okulu yaptırmış. Pek çok yavru hayvan bu okulda okumaya başlamış. Ticaret dersine panther girerek ders vermiş. Onlara ticaretin kurallarını, ticarete nelerin yapılması ve nelerin yapılmaması gerektiğini öğretmiş.

Bir yıl sonra okul ilk mezunlarını vermiş. Yavru ayı, yavru kurt, yavru tilki... şimdi kocaman olmuşlar. Mezun olur olmaz ovadaki tek ticarethane olan bakkala yönelmişler. Panther, suyu, eti kaça alıp kaça satıyor, araştırmışlar. Okulun masraflarını karşılamak için, karını giderek artıran ve bire alıp yirmiye satmaya başlayan panterden şikayetçi olmuşlar. Orman mahkemesi panteri suçlu bularak hapse atmış. Pantherin ilk ziyaretçileri öğrencileri olmuş. Toplu halde gelen öğrenciler panterden özür dilemişler.

Panter onları sessizce dinlemiş.

Ertesi gün panteri odasına çağırın hapishane müdürü, öğrencilerinizi iyi yetiştirmişsiniz, deyince, panter, ne demezsin, demiş. Hem biraz fazla iyi yetiştirmişim. Ticaret gelişsin, bölge kalkınsın derken, bu gidişle ticaret yok olacak.

Hapishane müdürü: " Yok canım, öğrencileriniz bakkalı işleteceklermiş. Ticaret neden yok olsun? "

Panter: " Bakın ben sıfırdan zirveye çıktım. Sıkıntılar yaşadım, fırtınalara göğüs gerdim. Onlar hazır kondular. Paraşütle zirveye çıktılar. Küçük bir esinti karşısında direnemezler. Zirvede tutunamazlar. "

Aradan bir ay geçmemiş. İflas eden bakkal dükkanı kapısına kilit vurmuş. Okul zaten kapanmış, öğrenciler dağılmış. Kuraklığı yaşayan ovada bir damla suya hasret kalınmış. Ova mahkemesi davayı gözden geçirmiş ve panteri serbest bırakmış. Panter bakkal dükkanını yeniden açmış. Dükkan

müşterilerle dolup taşmış. Panter kar marjını artırarak bire alıp elliye satmaya başlamış.

Panter okulu da açmış. Yeni öğrencilerine ticaret dersi vermeye başlamış. Derslerinde girişimci olmanın yararlarını ve girişimcinin korunması gerektiğini vurgulamış. Bir daha panteri hiçbir öğrencisi şikayet etmemiş.

SON

ANNE KANGURU

Bir kanguru varmış. Kesesinde yavrusunu taşırmış. Zamanla yavru büyümüş, keseye zor sığar olmuş. Ayrılık vakti gelmiş, çatmış.

Anne kanguru: " Benim güzel yavrum, artık büyüdün, kocaman oldun. Ayrılacağız, sen yoluna ben yoluma. "

Bunun üzerine yavru kanguru: " Anne, ne olur beni bırakma. Ben sensiz ne yaparım? "

Anne kanguru: " Ama canım, ben senin kadarken çoktan yalnız kalmıştım. Canımı dişime taktım, zorlukları alt ettim, hayatın kötülüklerine göğüs gerdim. Savaştım ve kazandım. "

" Anneciğim, canım benim. Ne olur, bir süre daha seninle kalayım. Gelişeyim, güçleneyim. O zaman hızlı koşarım. Dingolar, (Avusturalya'da yaşayan bir köpek türü.) beni yakalayamaz.

" Güzeller güzeli, Esat'ım benim. Aman, ağzından rüzgar alsın. Seni dingolara teslim etmem. Gerekirse birkaç ay daha sana bakarım. "

Ertesi gün yavrusuyla birlikte otlamakta olan anne kanguru ilerden gelmekte olan dingoları görmüş.

Dingolar geliyor deyince yavru kanguru annesinin kesesine girmiş. Hızla kaçmaya başlayan anne kangurunun peşine dingolar takılmış. Giderek yaklaşmakta olan dingolardan kurtulamayacağını anlayan anne kanguru, yavrusuna şöyle demiş: " Esat, dingolar yaklaşıyor. Şu köşeyi dönünce ağaçların arasına seni bırakacağım. Yere yat, sessizce bekle. Ben peşimdekilerden kurtulunca seni almaya gelirim. "

" Tamam oldu. "

Biraz sonra hafifleyen anne kanguru dingolarla arasını giderek açmaya başlamış. Sonunda dingolar, anne kangurunun peşini bırakmışlar. Anne kanguru çok uzaklardan geniş bir yay çizerek yavrusunu bıraktığı

yere sabaha karşı gelebilmiş. Aramış, taramış, çalı diplerine, ağaç kovuklarına bakmış, bağırmış, yavrusu yokmuş. Günler sonra yavrusunu bulmaktan ümidini kesmiş ve ağlayarak bölgeyi terk etmiş. Yavrusunu başka bölgelerde arayacakmış.

Annesi Esat'ı bırakalı birkaç saat olmuştu ki, oradan geçmekte olan kanguruların kralı, Esat'ı görmüş ve yanına almış. Yavrusu olmayan kral, Esat'ı tahtının varisi olarak yetiştirecekmış.

Böylece aradan on yıl geçmiş. Yaşlanan kral tahtını Esat'a bırakmış. Esat, kral olmuş. Kanguruları doğruluk ve adalet ilkelerine bağlı kalarak yönetmeye başlamış. Kralın evlatlığı Esat'a tahtını bıraktığı haberini duyan anne kanguru çok heyecanlanmış. Yeni kral acaba onun yavrusu olabilir miymiş? Adı da yaşı da aynen tutuyormuş.

Anne kanguru saraya gitmiş. Görevlilere durumu anlatmış. Görevliler, olanları krala söyleyince kral hızla koşarak saray kapısında yaşlı gözlerle bekleyen annesine sıkıca sarılmış.

Esat uzun yıllar krallık yapmış. Annesini yanından ayırmamış. Bu zaman süresince kangurular çoğalmışlar. Dingolarla çetin bir uğraş içine girmişler ve onları yenmişler. Sayıları azalan dingolar, uzak diyarlara göç etmişler. Böylelikle kangurular dingo korkusu olmadan yaşamaya başlamışlar.

SON

LAMA VE PUMA

Güney Amerika Kıtası'ndaki And Dağları'nda bir lama yaşıyormuş. Bu lamanın adı Heman'mış. Heman bazen sürüyle birlikte otlar, bazen yalnız gezermiş. Hayat güzelmiş, yaşamak güzelmiş, otlamak güzelmiş. Nereden gelmiş bilinmez bir puma (Dağ aslanı) ortaya çıkmış. Puma avlanmaya başlamış. Lamalar sağa sola kaçışmışlar ama puma her defasında bir lamayı yakalamış. Lamalarda bir korku, bir telaş; geceleri bile uyuyamaz olmuşlar. Bir pumanın karnı doycak diye yüz lama can pazarında, doğru mu bu?

Aradan yıllar geçmiş. Puma belası birkaç günde bir tepedeki mağarasından inerek lamaları avlamış. Son yedi yılda yedi yavrusu olan Heman'ın yavrularını puma almış. Heman, seneye yavrulamak istemiyormuş. Nasılsa puma kapacak diye öteki lamalara da yavru yapmamalarını söylemiş. Belki o zaman puma açlıktan ölmüş.

Günlerden bir gün Heman tepedeki mağaranın önünde oynaşan dört puma yavrusu görünce, bela bir iken yakında beş olacak. Bunlar bir büyürse vah bana, vahlar size, demiş arkadaşlarına. Yandık ki hem ne yandık, soyumuz kuruyacak, demiş arkadaşları.

Bir yıl sonra avlanmaya başlayan beş puma kısa sürede lamaları kırıp geçirmiş. Geriye sadece Heman kalmış. Heman koşarak zirveye çıkmış. Ulu Kartal Kondor'a seslenmiş. Kondor gelmiş. Heman olanları anlatmış. Yardım dilemiş. Kondor, Heman'a acımış. Dileğini kabul etmiş. Sonraki günlerde pumaları birer birer avlamış. Heman oralardan çok uzaklara giderek başka bir lama sürüsüne katılmış. Aradan zaman geçmiş bir yavrusu olmuş. Pumasız ortamda yavrusunu büyütmüş. Birlikte kırlarda özgürce koşup oynamışlar.

SON

Fikir: Serhat Yıldırım

Yazan: Serdar Yıldırım